

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ὕπ' Ἀρ. 125 τῆς 1ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1962

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ὑπογράψαντος τὴν 24ην Ἰανουαρίου, 1962, τὸν παρόντα Νόμον τῆς Ἑλληνικῆς Κοινοτικῆς Συνελεύσεως δημοσιεύεται οὗτος συμφώνως τῷ Ἀρθρῷ 104 τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμὸς 4 τοῦ 1962.

ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΚΑΙ ΕΚΤΑΚΤΩΝ ΕΠΙΔΟΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΕΞΑΡΤΩΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΑΥΤΟΥ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κοινοτικὴ Συνέλευσις ψηφίζει ὡς ἀκολουθεῖς:—

1. Ὁ παρὼν Νόμος καλεῖται ὁ «περὶ Ταμείου Συντάξεων καὶ Ἐκτάκτων Ἐπιδομάτων τῶν ἐκ τῶν πεσοντῶν καὶ τῶν θυμάτων τοῦ ἀγῶνος ἐξαρτωμένων καὶ τῶν ἀναπήρων αὐτοῦ». Συνοπτικὸς τίτλος.

2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ κειμένου σαφῶς προκύπτῃ ἄλλο τ:— Ἑρμηνεία.

«Ἀγῶν» σημαίνει τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ τὸν ἀρξάμενον ἐνόπλιως ὑπὸ τῆς ΕΟΚΑ τὴν 1ην Ἀπριλίου, 1955, καὶ λήξαντα διὰ τῆς διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ Διγενῆ τὴν 9ην Μαρτίου, 1959.

«Ἀμαχος» σημαίνει Ἑλληνα Κύπριον μὴ μαχητὴν.

«Ἀνάπηρος» σημαίνει τὸν μαχητὴν ἢ ἄμαχον τὸν κατὰ τὸν ἀγῶνα σχόντα πλήρη ἢ μερικὴν ἀναπηρίαν συνεπεῖα συγκρούσεως ἢ συμπλοκῆς μετὰ τῶν δυνάμεων ἀσφαλείας ἢ μετὰ τῶν ἀντιτιθεμένων εἰς τὸν ἀγῶνα ἢ συνεπεῖα ἀτυχήματος ἢ βιαιῶν περιστατικῶν, πάντων τούτων ἐχόντων, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνακουφίσεως Παθόντων, ἀμεσον σχέσιν πρὸς τὴν προαγωγὴν τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ ἀγῶνος.

«Δυνάμεις Ἀσφαλείας» σημαίνει τὴν οὕτω κληθεῖσαν ὑπὸ τῆς Κυπριακῆς Ἀποικιακῆς Κυβερνήσεως ἀστυνομικὴν καὶ στρατιωτικὴν δύναμιν τὴν χρησιμοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς κατὰ τὸν ἀγῶνα πρὸς καταστολὴν αὐτοῦ.

«Έξαρτώμενος» σημαίνει τὸ μέλος τῆς οἰκογενείας τοῦ πεσόντος ἢ τοῦ θύματος, τὸ ὁποῖον ἀποδεδειγμένως ἦτο πλήρως ἢ μερικῶς ἐξηρητημένον ἐκ τῶν ἀπολαβῶν τοῦ πεσόντος ἢ τοῦ θύματος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἢ θά ἦτο ἐξηρητημένον κατὰ τὴν φυσικὴν πορείαν τῶν πραγμάτων ἐὰν ὁ πεσὼν ἢ τὸ θῦμα δὲν ἐξέλιπε καὶ ὅπου ὁ πεσὼν ἢ τὸ θῦμα κατέλιπε ἐξώγαμον ἢ θετὸν τέκνον ἢ ἐγγονὸν ἐξηρητημένον ὡς ἀνωτέρω ἢ ἐξώγαμον ἢ θετὸν γονέα ἢ πάππον ἐξηρητημένον ὡς ἀνωτέρω, τὸν τοιοῦτον γονέα ἢ πάππον ἢ τέκνον ἢ ἐγγονόν:

Νοεῖται ὅτι πρόσωπόν τι δὲν θά λογίζεται ὡς μερικῶς ἐξαρτώμενον ἐξ ἄλλου προσώπου ἐὰν δὲν ἐξηρητᾶτο μερικῶς ἐκ συνεισφορῶν τοῦ προσώπου τούτου πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν συνήθων ἀναγκῶν τοῦ βίου.

«Ἐπιτροπὴ» σημαίνει Ἐπιτροπὴν τῆς Συνελεύσεως.

«Θῦμα» σημαίνει τὸν ἄμαχον—

(α) τὸν κατὰ τὸν ἀγῶνα φονευθέντα συνεπεῖα ἐνεργειῶν αὐτοῦ ἢ συνεπεῖα βιαίων περιστατικῶν ἢ ἀτυχημάτων, πάντων τούτων ἐχόντων, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνακουφίσεως Παθόντων, ἄμεσον σχέσιν πρὸς τὴν προαγωγὴν τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ ἀγῶνος·

(β) ἀνάπηρον, τὸν κατ' ἐκθεσιν τοῦ Ἱατροσυμβουλίου θανόντα ἐξ ὑποτροπιᾶσεως τῆς προκαλεσάσης τὴν ἀναπηρίαν παθήσεως, ἐὰν εἶχεν ἀποκτήσει δικαίωμα συντάξεως καὶ δὲν ἀπώλεσε τοῦτο πρὸ τοῦ θανάτου του.

«Ἱατροσυμβούλιον» σημαίνει συμβούλιον ἐκ τριῶν ἕως πέντε εἰδικῶν ἱατρῶν, ἀσκούντων κατὰ νόμον τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα, ὀριζόμενον ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνακουφίσεως Παθόντων.

«Μαχητῆς» σημαίνει Ἕλληνα Κύπριον, διαρκούντος τοῦ ἀγῶνος ἀνήκοντα εἰς τὰς τάξεις τῆς ΕΟΚΑ, ἐφ' ὅσον δὲν ἀπεβλήθη ἢ ἐξέπεσε τῆς ιδιότητος ταύτης κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος.

«Μέλος τῆς οἰκογενείας» σημαίνει τὸν σύζυγον, τὴν σύζυγον, τὸν πατέρα, τὴν μητέρα, τὸν πάππον, τὴν μάμμη, τὸν υἱόν, τὴν θυγατέρα, τὸν ἐγγονόν, τὴν ἐγγονήν, τὸν ἀμφιθαλῆ ἢ ἑτεροθαλῆ ἀδελφόν, τὴν ἀμφιθαλῆ ἢ ἑτεροθαλῆ ἀδελφήν.

«Μερικὴ ἀναπηρία» σημαίνει τὴν προσωρινὴν ἢ μόνιμον ἀναπηρίαν ἥτις μιοῖ τὴν πρὸς τὸ ἀποκερδαίνειν τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἱκανότητα εἰς ἐργασίαν τῆς ἐιδικότητος τοῦ προσώπου, ἴδια δὲ εἰς τὴν ἐργασίαν, εἰς ἣν τὸ πρόσωπον ἠδύνατο νὰ ἀσχοληθῆ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπελεύσεως τοῦ ἐπενεγκόντος τὴν ἀναπηρίαν γεγονότος.

«Πεσῶν» σημαίνει τὸν μαχητήν—

(α) τὸν κατὰ τὸν ἀγῶνα φονευθέντα ἢ ἀπαγχονισθέντα συνεπεῖα ἐνεργειῶν αὐτοῦ ἢ συνεπεῖα βιαίων περιστατικῶν ἢ ἀτυχημάτων ἢ κακουχιῶν, πάντων τούτων ἐχόντων, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνακουφίσεως Παθόντων, ἄμεσον σχέσιν πρὸς τὴν προαγωγὴν τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ ἀγῶνος·

(β) ἀνάπηρον, τὸν κατ' ἐκθεσιν τοῦ Ἱατροσυμβουλίου θανόντα ἐξ ὑποτροπιᾶσεως τῆς προκαλεσάσης τὴν ἀναπηρίαν παθήσεως, ἐὰν εἶχεν ἀποκτήσει δικαίωμα συντάξεως καὶ δὲν ἀπώλεσε τοῦτο πρὸ τοῦ θανάτου του·

(γ) τὸν μετὰ τὸν ἀγῶνα καὶ πρὸ τῆς ψήφισεως τοῦ παρόντος Νόμου θανόντα, κατ' ἐκθεσιν τοῦ Ἱατροσυμβουλίου, ἐξ ὑποτροπιᾶσεως παθήσεως προκληθείσης κατὰ τὸν ἀγῶνα ἐκ βιαίων περιστατικῶν ἢ ἀτυχημάτων ἢ κακουχιῶν, πάντων τούτων ἐχόντων, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνακουφίσεως Παθόντων, ἄμεσον σχέσιν πρὸς τὴν προαγωγὴν τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ ἀγῶνος.

«Πλήρης Άναπηρία» σημαίνει τὴν προσωρινὴν ἢ μόνιμον ἀναπηρίαν ἣτις καθιστᾷ τὸ πρόσωπον ἀνίκανον πρὸς οἰανδήποτε ἐργασίαν εἰς ἣν ἠδύνατο νὰ ἀσχοληθῆ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπελεύσεως τοῦ ἐπενεγκόντος τὴν ἀναπηρίαν γεγονότος.

«Πρόεδρος» σημαίνει τὸν Πρόεδρον τῆς Συνελεύσεως.

«Συνελεύσεις» σημαίνει τὴν Ἑλληνικὴν Κοινοτικὴν Συνέλευσιν.

«Ταμεῖον» σημαίνει τὸ Ταμεῖον Συντάξεων καὶ Ἐκτάκτων Ἐπιδομάτων, τὸ ἰδρυόμενον διὰ τοῦ παρόντος Νόμου.

3.—(1) Ἰδρύεται Ταμεῖον Συντάξεων καὶ Ἐκτάκτων Ἐπιδομάτων διὰ τὴν βᾶσει τοῦ παρόντος Νόμου παροχὴν συντάξεων καὶ ἐκτάκτων ἐπιδομάτων εἰς τὰ δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου δικαιούμενα πρόσωπα.

* Ἰδρυσις, καταθέσεις, προϋπολογισμός καὶ διαχειρίσεις τοῦ Ταμεῖου Συντάξεων.

(2) Εἰς τὸ Ταμεῖον κατατίθεται πάγιον ποσὸν ἐκ λιρῶν τετρακοσίων χιλιάδων ἅμα τῇ ἰδρύσει του, ἀκολουθῶς δὲ καὶ μέχρι τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ σκοποῦ δι' ὃν τὸ Ταμεῖον ἰδρύεται, πᾶν ποσὸν ἀποδιδόμενον ἐκ τῆς ἐπενδύσεως τοῦ ὡς ἄνω παγίου ποσοῦ, πᾶσα δῶρεά ἢ ἐκούσια συνεισφορά ἢ συνδρομὴ πρὸς τὸ Ταμεῖον καὶ πᾶν ὅτι διὰ κοινοτικῶν νόμων δέον νὰ κατατίθεται εἰς τοῦτο.

(3) Τὸ Ταμεῖον ἀποτελεῖ χωριστὸν ταμεῖον τῆς Συνελεύσεως καὶ ἡ κατάστασις αὐτοῦ δεικνύεται κεχωρισμένως εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τῆς Συνελεύσεως.

(4) Διαχειριστὴς τοῦ Ταμεῖου εἶναι ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀνακουφίσεως Παθόντων, χρησιμοποιοῦσα διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς διαχειρίσεως τὰς ὑπηρεσίας τῆς Συνελεύσεως. Πᾶσα πράξις διαχειρίσεως ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐπιλογῆς καὶ Διοικήσεως.

4. Ὁ τρόπος ἐπενδύσεως τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμεῖου ἀποφασίζεται ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως.

* Ἐπένδυσις κεφαλαίων Ταμεῖου.

5. Τὸ Ταμεῖον ἐλέγχεται ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ἐλέγχου τῆς Συνελεύσεως.

* Ἐλεγχὸς Ταμεῖου.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

6.—(1) Οἱ ἐκ τῶν πεσόντων καὶ τῶν θυμάτων ἐξαρτώμενοι καὶ οἱ ἀνάπηροι ἔχουσι δικαίωμα συντάξεως καὶ ἐκτάκτων ἐπιδομάτων ἐκ τοῦ Ταμεῖου, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου.

* Ἀναγνώρισις δικαιώματος.

(2) Τὸ ἐν παραγράφῳ (1) δικαίωμα κτᾶται, ἀποσβέννυται, ἀναστέλλεται ἢ ἀπόλλυται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

7.—(1) Τὸ ἐν ἄρθρῳ 6 δικαίωμα κτᾶται ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου, 1961, ἀποφάσει τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνακουφίσεως Παθόντων ἐκδιδομένη κατ' ἀκολουθίαν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένης οὐχὶ βραδύτερον τῆς 31ης Δεκεμβρίου, 1961, τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνακουφίσεως Παθόντων δυνάμενης ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ παραχωρήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ ἄνευ τῆς ὑπεβολῆς αἰτήσεως. Εἰδικῶς διὰ τοὺς ἐξαρτωμένους ἐξ ἀναπήρων θανόντων, κατ' ἐκθεσιν τοῦ Ἰατροσυμβουλίου, ἐξ ὑποτροπιᾶσεως τῆς προκαλεσάσης τὴν ἀναπηρίαν παθήσεως, ἐὰν οἱ ἀνάπηροι οὗτοι εἶχον ἀποκτήσει δικαίωμα συντάξεως κατὰ νόμον καὶ δὲν ἀπώλεσαν τοῦτο πρὸ τοῦ θανάτου των, ἡ προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ δεκάμηνον ἀπὸ τοῦ θανάτου οἰουδήποτε τῶν ὡς ἄνω ἀναπήρων.

* Προϋποθέσεις κτήσεως δικαιώματος.

(2) Ἡ αἴτησις γίνεται ἐπὶ εἰδικοῦ πρὸς τοῦτο τύπου τὰ δὲ ἐν αὐτῇ παρεχόμενα ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος στοιχεῖα καὶ πληροφορίαι δημιουργοῦν παρὰ τῷ αἰτοῦντι εὐθύνην καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀλήθειαν τούτων, ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ ψευδῶν δηλώσεων διατάξεων τῶν νόμων τῆς Δημοκρατίας, προσθέτως δὲ ἐπιβαλλομένης ποινῆς ἀναστολῆς τοῦ κατ' ἄρθρον 6 δικαιώματος κατὰ τὰς περιστάσεις.

Χαρακτηριστικά δικαιώματος.

8. Τὸ ἐν ἄρθρῳ 6 δικαίωμα εἶναι ἀκατάσχετον, ἀνεκχώρητον καὶ δὲν παραγράφεται. Παρὰ ταῦτα πᾶν καταβλητέον ἐκ τοῦ Ταμείου ποσὸν ἀπόλλυται διὰ τὸν δικαιούχον ὑπὲρ τοῦ Ταμείου, ἀφοῦ παρέλθωσι τρεῖς μῆνες ἀφ' ἧς ὁ δικαιούχος ἠρνήθη ἐγγράφως νὰ ἀποδεχθῆ τοῦτο ἢ ἀφ' ἧς κληθεὶς ἐγγράφως παρέλειψε νὰ εἰσπράξῃ ποσὸν ἀζήτητον ἐπὶ διετίαν.

Ἀποζημιώσεις δι' ὑλικὰς ζημίας.

9. Τὸ ἐν ἄρθρῳ 6 δικαίωμα εἶναι ἀνεξάρτητον οἰασθήποτε ἀποζημιώσεως εἰσπραχθείσης ὑπὸ τοῦ δικαιούχου δι' ὑλικὰς ζημίας ἐπενεχθείσας κατὰ τὸν ἀγῶνα.

Καθορισμὸς ἀνωτάτου ὀρίου ἐπιβαρύνσεων τοῦ Ταμείου δι' ἕκαστον πεσόνα, θῦμα ἢ ἀνάπηρον.

10. Τὸ σύνολον τῶν δι' ἕκαστον πεσόνα ἢ θῦμα ἐπιβαρύνσεων τοῦ Ταμείου, ἐξαιρουμένου τοῦ κατ' ἀποκοπὴν ἐπιδόματος προικοδοτήσεως, λατρικῆς περιθάλψεως καὶ ἐκπαιδεύσεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ διὰ μὲν τοὺς πεσόνας τὰς τριάκοντα καὶ πέντε λίρας, διὰ δὲ τὰ θύματα τὰς τριάκοντα λίρας κατὰ μῆνα, θιγομένου ἐν ἀνάγκῃ καὶ τοῦ εἰδικῶς καθοριζομένου ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ κατωτάτου ὀρίου τοῦ καταβλητέου εἰς τὸν δικαιούχον ποσοῦ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνακουφίσεως Παθόντων.

Χαρακτηρισμὸς προσώπων ὡς πλήρως ἢ μερικῶς ἐξαρτωμένων ἢ ἀναπήρων.

11.—(1) Ὁ χαρακτηρισμὸς ἐξαρτωμένων ὡς πλήρως ἢ μερικῶς ἐξαρτωμένων διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Νόμου, γίνεται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνακουφίσεως Παθόντων μετ' ἔρευναν ἐκάστης περιπτώσεως καὶ βάσει τοῦ παρόντος Νόμου.

(2) Ὁ χαρακτηρισμὸς ἀναπήρων ὡς πλήρως ἢ μερικῶς ἀναπήρων διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Νόμου γίνεται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνακουφίσεως Παθόντων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου καὶ βάσει γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἰατροσυμβουλίου.

Ἀκριθὲς καθορισμὸς τοῦ καταβλητέου εἰς ἕκαστον δικαιούχον ποσοῦ καὶ γενικὴ ἀναθεώρησις τῶν καταβαλλομένων ποσῶν.

12.—(1) Τὸ μεταξὺ ἀνωτάτου καὶ κατωτάτου ὀρίου ποσὸν τὸ καταβλητέον ἐκ τοῦ Ταμείου εἰς ἕκαστον δικαιούχον, καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνακουφίσεως Παθόντων μετὰ λεπτομερῆ ἔρευναν τοῦ βαθμοῦ ἐξαρτήσεως ἢ ἀναπηρίας καὶ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν τοῦ βίου ἐκάστου.

(2) Τὰ μέχρι τῆς ψηφίσεως τοῦ παρόντος Νόμου εἰσπραχθέντα ὑπὸ τῶν δικαιούχων ἐξ ἄλλων πηγῶν ποσὰ διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Νόμου, λαμβάνονται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνακουφίσεως Παθόντων ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ.

(3) Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀνακουφίσεως Παθόντων δύναται δι' ἀποφάσεώς της νὰ χωρίσῃ εἰς γενικὴν ἀναθεώρησιν τῶν καταβαλλομένων εἰς τοὺς δικαιούχους ποσῶν, οὐχὶ ὅμως πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας ἀναθεωρήσεως.

Ὑποχρεώσεις δικαιούχων.

13. Πᾶς δικαιούχος ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ ἀναστολῆς τοῦ δικαιώματός του, νὰ παρέχῃ ἐκάστοτε τὰ ζητούμενα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνακουφίσεως Παθόντων ἀκριβῆ στοιχεῖα, ἅτινα ἀπαιτοῦνται πρὸς διαπίστωσιν τῆς περιουσιακῆς αὐτοῦ καταστάσεως ἢ τῶν ὑπ' αὐτοῦ εἰσπραχθέντων ἐξ ἄλλων πηγῶν διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Νόμου ποσῶν.

Ἐκπτώσις ἀπὸ τοῦ δικαιώματος.

14. Δικαιούχος ἐκπίπτει τοῦ κατ' ἄρθρον 6 δικαιώματος ἐὰν συντρέχωσι γεγονότα ἱκανοποιούντα τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀνακουφίσεως Παθόντων ὅτι ὁ δικαιούχος οὗτος διάγει βίον ἀκόλαστον ἢ αἰσχροῦ ἢ ἐν γένει ἀντίθετον πρὸς τὰ Ἑλληνοχριστιανικὰ ἤθη ἢ κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν ἐπὶ κακουργήματι ἢ ἐπὶ πλημμελήματι ὅπερ προδίδει ἠθικὴν διάστροφὴν χαρακτήρος.

Ἀναστολὴ ἀσκήσεως δικαιώματος.

15.—(1) Τὸ ἐν ἄρθρῳ 6 δικαίωμα ἀδρανεῖ—

(α) ἐφ' ὅσον ὁ δικαιούχος ἔχη ἄλλον πόρον ἐπιτρέποντα ἄνετον κατ' εὐλογον κρίσιν ζωῆν.

(β) ἐφ' ὅσον ὁ δικαιούχος ἐκτίῃ ποινὴν φυλακίσεως,